

Luctuosus Honor

* LEONI XIII *

Defuncto Pontifici

PRAECLARISSIMO.

VIR magnus recessit à nobis: magnus quidem fuit ille vir, et intelligendi perspicacia qua illum Dominus ditavit, et sapientia, et caritate, et prudentia, et indefesso labore pro Christi religione tuenda, et amplificanda, et pro ducenda humana societate ad veri et recti viam firmiter prosequendam: hujusmodi homines, quibus nihil aliud praecordiis insitum est nisi incessanti efficacia benefacere, atque in beneficiendo optimo consilio procedunt, à bonis omnibus eximio amore prosequuntur, eorumque nomina aureis literis scripta usque ad seram posteritatem historia patefaciet. Utinam à lege moriendi ipsi essent exempti, ut perpetuis beneficiis ipsorum cura frueretur hominum genus! Verum *statutum est hominibus semel mori*: omnes huic legi subjecti sumus; omnes omnino, et senes et juveni et pueri et sapientes et ignari: sed non omnium mors aequalis: justorum mors pretiosa est in conspectu Domini: pretiosam fuisse mortem S. S. Pont. Leonis XIII,

RESEÑA.

et ipsius pietate, et religione firmum fundamentum tenemus, et à Dei misericordia speramus.

S. Leo Magnus, Summus Pontifex, breviter et accurate describit qualis erat urbis Romae conditio eo tempore quo S. Petrus Apostolus urbem ipsam adiit evangelica praedicatione à captivitate daemonis liberandam: **urbs** illa inquit "magnam sibi videbatur assumpssisse religionem quia nullam respuebat falsitatem." Nunquid luctuosis temporibus quibus summum pontificatus munus obibit Leo XIII non idem dicendum de magna orbis parte? de illa inquam orbis parte dico in qua hominum multitudo etsi teterrimis errorum tenebris involuti, inane saltem religionis nomen, se servare praesumunt. Praetereo miseros populos, in quibus idolatriae nefanda pernicies late dominatur; illos etiam praetereo populos, quos mahometica insanitia dementat: de illis populis loquar, quorum incolae quam plurimi etsi erroribus obscurati, tamen ut christianos se haberi volunt: quot mala gravissima illis in populis sunt deploranda! En orientale schisma subsistit. Etiam si catholica religio mirum in modum amplificetur, plurimi tamen et Europae et Americae incolae haeressum erroribus permanent irretiti; atque insuper protestantium nationum pecunia ad illas nationes quae catholica felici unitate gaudebant protestantium pestis et excidium extenditur, ut Mexici fieri summo dolore videmus. Quis autem protestantium errores innumeros narrari poterit? Omnimoda est in illis haereses multiplicandi licentia unde dividuntur sine fine.

At vero praeter haereses protestantium quot errores his temporibus et humanae societati perturbationem et animarum afferunt perniciem! Anarchismus publicam impedit auctoritatem; Socialismus societatem evertit; Positivismus dignitatem intellectus, et humanae cognitionis tollit firmitatem; mate-

RESEÑA.

rialismus animae spiritualis denegat existentiam: non desunt qui hominis humanam libertatem rejiciunt et impunitatem omnibus criminibus afferunt; boni et mali moralis distinctionem etiam negant homines stulti, aut supernae Providentiae subditi esse nolunt vel Dei cultum externum rejiciunt, vel ipsum Dei nomen ab humanis institutionibus amoveri desiderant. His omnibus addendus est pantheismus qui et bruta animalia, et lapides, et quaecumque vilissima Deum esse, contendit, divinitatis notionem respectui tradens; et idealismus, cuius sectatoribus praeter ego uniuscujusque nihil aliud appareat in mundo, et Deo creatore non indigere sibi videntur; necnon et ipse atheismus, qui est finis ultimus quo tendunt tot stultissimi errores. At praeterire non possum massonicae sectae tyranidem quae suis sectatoribus etiam extrema jam in morte religionis auxilia et solatium impedit incredibili crudelitate ut contigit infelici Voltaire. Perspectum omnibus est tot errores eo dirigi ut, si fieri posset, vel levissima notio religionis atque ipsum Dei nomen oblivioni tradatur.

Ita difficile erat tempus illud quo pontificatus onus Leo XIII portare debuit. Quicumque mala gravissima illius temporis perpendat et viri praeclarissimi qui Pontifex fuit electus perspectam habeat pietatem et sapientiam, fateri necesse est insigne fuisse Divinae Bonitatis beneficium virum ita conspicuum Ecclesiam gubernare per spatium vigenti et quinque annorum et amplius: certamen forte dedit ei Dominus ut vinceret. Persecutio, quam Ecclesia sustinet ex parte hostium ipsius terribilis est, nec tantummodo in aliquo populo vel natione fit, sed late per orbem extenditur: et massonicae sectae, et homines impii, et haeretici protestantes vires colligunt, et in unum coniungunt adversus Dominum et adversus Christum ejus. Quibus armis expugnavit illos inclytus Christi Athle-

RESEÑA.

ta? Optime novit Christi Vicarius non propriis viribus sed Dei omnipotentis auxilio triumphum aduersus errores esse obtinendum; meminit Christum Dominum dixisse discipulis suis: *Sine me nihil potestis facere*; meminit Petrum Apostolum audacter divino Magistro asseruisse. “*Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor.... Etiamsi oportuerit me mori tecum, non te negabo.*” veruntamen illum misere cecidisse, eo quod ex propriis viribus magna illa pollicebatur; (1) meminit Apostolos dixisse “*Nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus.*” Id ipsum sui pontificatus tempore Leo piissimus et sapientissimus sibi proposuit; historia omnis ejus pontificatus his duobus verbis comprehenditur, *oratio et magisterium: in his duobus fuit praeclarissimus.* Utrumque breviter inspiciamus.

Quod attinet ad primum, manifestum est spiritum orationis illi Dominum dedisse, illumque gratia ditasse, non ita communi, intimo sensu dignoscendi vim et necessitatem orationis, atque tanto munere datum, non in vacuum gratiam accepisse. Non enim tantummodo orabat ipse, sed etiam omnem Catholicam Ecclesiam publicis orationibus divinam misericordiam voluit impetrare. A festo Ascensionis Christi usque ad festum Pentecostes gratiam Spiritus Sancti fervidis precibus impetrari decrevit; cultum Sanctissimi Cordis Jesu solicite adauxit; et quoniam Sanctissimae B. V. Mariae datum est *haereses interimere in universo mundo*, ejus protectionem assequi curavit hisce temporibus in quibus erroris venenum serpit undequaque: hinc toto mense octobris rosarium publice recitari voluit, atque etiam post Missae sacrificium, antequam Sacerdos ab altaris conspectu discedat, B. M. V. invocari jussit pro peccatorum conversione, et pro Sanc-

(1) Mattheo. cap. XXVI. vers. 33 e35.

RESEÑA.

tae Ecclesiae libertate et exaltatione, atque ibidem etiam Sanctorum Joseph, et Petri et Pauli et omnium sanctorum et speciali modo S. Michaelis Archangeli intercessio postulatur: laudes B. M. V. adauxit in litanii lauretanis.

Et numquid non magna ex assiduis Ecclesiae precibus obtinuit, summus Pontifex? En, licet temporali potestate maneat spoliatus, non modo non habetur despectui Sedes Apostolica, verum ab ipsis regibus, et principibus haeterodoxis honore prosequitur. Et quid dicendum de catholicae religionis propagatione? Magnus fructus obtinetur ex catholicis missionibus apud infideles: inter sinenses quatuor centum millia puerorum (plus minusve) quotannis baptizati sacramentum accipiunt, atque de adultis christianis sollicita cura habetur; fructus etiam magnus in Africa obtinetur: in acatholicis nationibus catholicorum numerus copiose augetur; in catholicis nationibus ut in Mexico et in Gallia et in Hispania, licet catholica Ecclesia persecutionem patiatur, semper firma et immobilis in populi longe majori parte catholica religio consistit; pro schismate graecorum abolendo etiam laboravit Leo XIII, etiam in bellico furore secundo diligentiam adhibuit. Non omnia quae voluit assecutus est. Nihil mirum. Non omnes Pastorem audiunt, ait enim Paulus Apostulus: “Non omnes obediunt Evangelio.”

De magisterio hujus Sapientissimi Pontificis pauca dicenda, nec enim esset possibile brevi dicendi tempore omnia amplecti. Quaedam seligamus quae sunt maximi momenti. Errorum multiplicitas et audacia, quibus nihil sacrum, nihil sanctissimum cogitari potest quod non impetratur, et quibus mentes hominum obscurantur, et in cordibus sordidae passiones dominantur, eo tendit ut vera religio omnino pro nihilo habeatur; atque ut, religione sublata, stulte existi-